නව වන පිටෙන්

සමාගම් පවත්වලා නෑ. ඔවුන්ගේ සාදවල මම නැහැ. ඔවුන් ගැවසෙන තැන්වල මම නැහැ. ඒ වගේ කරුණුත් මේකට බලපාන්න ඇතැයි කියලා මට හිතෙනවා. කොහොම වුණත් මේ තමයි අපගේ වැඩකරන්න පුළුවන් හොඳම කාලය. අපි වේදිකාවේ ලබන පරිචය තුළ සිනමාවේදී ජීවිතය විවරණය වන චරිතවලට ඉඩකඩ ලැබෙනවා නම් අපට තව බොහෝ දුර ගමණක් යා හැකියි. ඒ හැකියාවත් අපිට තියනවා. ඒ සඳහා වුවමනාවකුත් තියනවා. නමුත් ඒකට අවස්ථාවක් එන්නෙම නැහැ. ඇත්තටම මට හිතාගන්න බැහැ එහි තත්ත්වයන් මොනවද කියන එක ගැන. මේ රට ඇතුළේ සිදුවන සියලුම දේ සිදුවෙන්නේ පුංචි පුංචි කල්ලි කණ්ඩායම් ඇතුලෙනේ. බොහෝ වෙලාවට ඒ කල්ලි කණ්ඩායම්වල මම නොමැති නිසා මගේ නමවත් යෝජනා නොවෙන තත්ත්වයක් තියනවා වෙන්නත් පුළුවන්.

සාමාන්‍යයෙන් අපි දකින දෙයක් තමයි බොහෝ කලා ශිල්පීන්ගේ දක්ෂතා එක කලා අංගයකට පමණක් සීමා නොවීම. විවිධ අංශවලින් දක්ෂතා දක්වනවා. රංගනය හැරුණම ඔබ දක්ෂතා දක්වන වෙනත් කලා අංශ මොනවාද?

දැන් නම් එහෙම දෙයක් ගැන කියන්න අමාරුයි. දැන් මගේ ජීවිතේ විශාල කාල පරාශයක් රංගනය වෙනුවෙන් මම කැපකරලා තියෙන්නේ. ඉතිං මම දැන් ඇත්තටම කැමැත්තෙන් ඉන්නේ අධ්‍යක්ෂණය පැත්තට යොමුවෙන්න. මට දැනෙනවා ඒක දැන් මගේ ඇඟ ඇතුළේ මෝරා වැඩෙමින් තියනවා කියලා. ඒ සඳහා වන අවස්ථාවන් හොයාගන්න තමයි මම දැන් උත්සාහ කරන්නේ. විශේෂයෙන්ම නිෂ්පාදකවරුන්. නිෂ්පාදකවරුන් සොයාගැනීම අතිශය අමාරු නැහක තියෙන්නේ. ඒකට මම හිතන්නේ වාසනාව කියන දේත් බලපානවා වෙන්න පුළුවන්. කොහොම හරි අවස්ථාවක් ලැබුණොත් ඉදිරියේදී මම රංගනයෙන් අයින් වෙන්නම ඉඩ තියනවා. අපි බලමු මොකක්ද වෙන්නේ කියලා.

ඔබ නිෂ්පාදන කළ 'සුළඟ මට කතා කරයි' වේදිකා නිර්මාණයට මොකද වුණේ?

මේ නිර්මාණයට හේතුව වුණේ තිස් අවුරුදු යුද්ධය අතරේ සිදුවුණු, අප දැඩි කම්පනයකට ලක්කළ සිදුවීම්. 2010 දී ස්වතන්ත්‍ර නාට්‍යයක් විදිහට තමයි මේක නිර්මාණය කළේ. මේක මගේ අතින් රචනා වුණේ යුද්ධයේ උච්චතම අවස්ථාවේදී. හැබැයි නිෂ්පාදකවරයෙක් සොයාගැනීමට වෙහෙසිලා, වෙහෙසිලා අවුරුදු එකහමාරකට විතර පස්සේ තමයි මට කුමුදුමලි හේරත් කියන නිෂ්පාදිකාව මුණගැහෙන්නේ. ඉතිං නිෂ්පදනය එළියට එන්නේ යුද්ධය නිමාවෙන අවස්ථාවේදී, මේ නිර්මාණයට වෙච්ච පාඩුව තමයි මෙහි ඇතුළේ පවතින කම්පනය ප්‍රේක්ෂකාගාරයට ප්‍රමාණවත් තරම් නොදැනීම. මොකද යුද්ධය නිමාවෙලා සති දෙකකට පස්සේ මේ නිර්මාණය එළියට එනකොට මුළු රටම විතරක් නෙවෙයි ලෝකයේ වෙනත් රටවල සිටින අයත් ඉන්නේ යුද ජයග්‍රහණයේ උත්මාදයෙන්. ඒ තුළ ප්‍රේක්ෂකාගාරයට දැනෙන කම්පනයෙන් ප්ලේ එක ඈත් වුණා. එතන ඉඳළා වසරක් දෙකක් මිනිස්සු යුද ජයග්‍රහනයේ සතුට භුක්ති විඳින්නේ. ඒ කාලය තුළ තමයි ප්ලේ එක ගියෙන්. කෙසේ වුවත් ඉංග්‍රීසි තියටර් එකේ නිර්මාණකරුවන් සහ ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් මේ ප්ලේ එක ගැන හුගාක් කතා කළා. නමුත් සිංහල පුවත්පත්වල එහෙම ගියේ නෑ. මේ ප්ලේ එකේ තිබුණ විශේෂත්වය තමයි වේදිකා රංගනය සහ සිනමා තාක්ෂණය එකට බද්ධ කරලා තිබීම. යුද්ධයේ වූ සමහර කම්පනයන් වේදිකාවෙන් ප්‍රේක්ෂකයාට ගේන්න ඒ වගේ උපක්‍රම අවශ්‍ය වුණා. එවැන්නක් වූ පළමු අවස්ථාව මෙයයි.

කලා ක්ෂේත්‍රයේදී සම්මාන කියන්නේ යම් ශිල්පියෙකුගේ දක්ෂතාව සම්බන්ධයෙන් කරන එක්තරා ඇගයීමක්. සම්මාන ශිල්පීය දක්ෂතාව මනින හොඳම නිර්ණායකය නොවුණත් සම්මානයක් ලැබීම කියන්නේ කලා ශිල්පියෙකුට සුවිශේෂී දෙයක්. ඔබගේ වෘත්තීය ජීවිතයේදී ලද සම්මාන මොනවාද?

මුලින්ම මට නැති එන නළුවාට හිමි සම්මානය හිමිවුණේ 1997දී 'ඉසිවර අසපුව' කියන ටෙලි නිර්මාණයට. 2000 වසරේදී හොඳම වේදිකා නළුවාට හිමි සම්මානය සුනිල් චන්ද්‍රසිරිගේ 'හිමතුමේ' නාට්‍යයට ලැබුණා. ඒ වසරේදීම හොඳම චිත්‍රපටි නළුවාට හිමි සම්මානය ලැබුණා 'සරෝජා' චිත්‍රපටියට. ඊට පස්සේ වසර කීපයක් වේදිකාවේ හොඳම නළුවාට නිර්දේශ වුණා. රූපවාහිනියේ හොඳම නළුවාටත් වසර කීපයක් නිර්දේශ වුණා. 2010 වසරේදී මම නිර්මාණය කළ 'සුළඟ මට කතාකරයි' කියන නිර්මාණයට පිටපත සහ සංගීතයට හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට හොඳම නළුවා සහ හොඳම නිළිය කියන නිර්දේශිත ඇගයීම්වලට ලක්වුණා.

සම්මාන අවැදගත් කියලා මම කියන්නේ නෑ. ඒවායින් ශිල්පියෙකුට ශක්තියක් ධෛර්යයක් ලැබෙනවා. සම්මානවලට වඩා ඇත්තටම මට නම් වැදගත් හෙට දවසේ අපි මොකක්ද කරන්නේ. ඒක ප්‍රේක්ෂකයන්ට ඉතාම ශක්ති සම්පන්න වෙන්න අරගෙන යන්නේ කොහොමද කියන කාරණාව. අපි කරන දේ නිවැරදිව කරනවා නම් ඒකට අනිවාර්යයෙන්ම ජනතාවගෙන් හොඳ ප්‍රතිචාරයක් ලැබෙනවා. ඒ ලැබෙන ප්‍රතිචාරය අනෙක් හැම සම්මානයකටම වඩා ඉහළයි කියලා මට හිතෙනවා. මොකද යම් විනිශ්චය මණ්ඩලයක් මගින් දෙන සම්මානවලදී සමහර අවුරුදුවලදී අපිට දැනිලා තියනවා ලැබිය යුතු දේවල් නොලැබී ගිය අවස්ථාවන්. නොලැබිය යුතු දේවල් ලැබිලා තියනවා. ජනතා සම්මාන එහෙම වෙන්නේ නෑ.

අපි ඔබ සහ ඔබගේ වෘත්තීය ජීවිතය ගැන බොහෝ දේ කතා කළා. 'සන්නස' පාඨකයන් කැමැතිවෙයි ජනක කුමුකගේ කියන මේ තරුණ රංගධරයාගේ පෞද්ගලික ජීවිතය ගැනත් යමක් දැනගන්න?

විජේපාල කුමුකගේ මගේ පියා විශ්‍රාමික විදුහල්පතිවරයෙක්. අම්මා චන්ද්‍රා විජේපාල. ඇයත් ගුරුවරියක්. මට බාල සහෝදරයෙක් විතරයි ඉන්නේ. ඔහු වෛද්‍යවරයෙක්. බිරිය අනූෂා සහ පුතා වාසුල සමඟ තමයි මගේ පෞද්ගලික ජීවිතය ගතවෙන්නේ. වැඩි වශයෙන් රූපගත කිරීම්වලට යන නිසා හිමෙසේ රැඳෙන කාලය හුගක් අඩුයි. මම උත්සාහ කරනවා වැඩි කාලයක් හිමෙසේ රැඳෙන්න.

සංවාදය සහ ඡායාරූප
ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

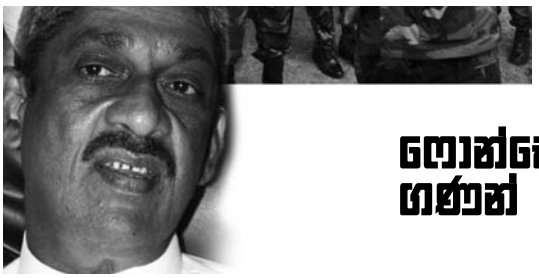

ෆොන්සේකාගේ ගණන් බැලිලි

සරත් ෆොන්සේකා මහතා ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න මහතා සමඟ පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡාව අගෝස්තු කලාපයේ මා කියැවූයේ කුතූහලයටත් වඩා විනෝදයෙනි.

ෆොන්සේකා මහතාගේ අදහස් ඕස්ට්‍රේලියාවේ පළවෙන (විශේෂයෙන් මෙල්බර්න් නුවරින් ප්‍රකාශයට පත්වන) සඟරාවකින් කියවන්නට ලැබීම දෙවෙයේ පුදුමාකාර සිදුවීමකි.

මක්නිසාද යත්, සරත් ෆොන්සේකා මහතා ජනාධිපති රාජපක්ෂ මහතාට විරුද්ධව, ජනාධිපතිවරණයට එළැඹීමට කළ තීරණය රටට අනතුරුදායක බව මුලින්ම පෙන්වා දෙන ලද්දේ මෙල්බර්න් නගරයේ ශ්‍රීලාංකිකයන් විසින් නිසාය.

ෆොන්සේකා මහතා තරඟයට එළැඹෙන බව දැනගත් වහාම මෙල්බර්න් නුවර SPUR සංවිධානයේ රංජිත් සොයිසා මහතා විවෘත ලිපියකින් ඔහුගෙන් කාරුණික ඉල්ලීමක් කළේය.

ඉන්දියාවේ හිටපු හිටුන්ජය මහ කොමසාරිස්
ප්‍රවීණ මාධ්‍යවේදී
ඇස්.පියසේන

එම ආයාචනයට SPUR සංවිධානය හැර එක්සත් ජනපදයේ, කැනඩාවේ, එංගලන්තයේ, ප්‍රංශයේ, ජර්මනියේ, නෝර්වේ, ඇතුළු රටවල් රාශියක (22ක) නියෝජිතයෝ අස්සන් තැබූහ. මේ සියළුම සංවිධාන යුද්ධය පැවතුන දශක ගණනාවක් තිස්සේ දෙමළ ඩයස්පෝරාව ගෙන ගිය ප්‍රචාරයන්ට ප්‍රබලව අභියෝග කළ සංවිධානයන්ය.

මේ ආයාචනය The Island පුවත්පතේ පළවිය. ඉන් පෙන්වාදෙන ලද්දේ යුද හමුදාපතිවරයකු සේනාධිනායකයාට එරෙහිව තරඟ වැදීමෙන් වාසිය ලැබෙන්නේ පරාජයෙන් වියරුවී සිටින දෙමළ ඩයස්පෝරාවට බවය.

මීට මාස කීපයකට පෙර මව්සින් සන්නස සඟරාවට ලියන ලද ඔයැ තැබ්සන් වසිඳාදා නමැති ඉංග්‍රීසි ලිපියේ මේ බව විග්‍රහ කර ඇත. මා එම ලිපියෙන් පෙන්වා දෙන ලද්දේ ජනාධිපති රාජපක්ෂ මහතා හා සරත් ෆොන්සේකා මහතා යන දෙදෙනාම යුද වීරයන් වශයෙන් උපකල්පනය කළහොත් එක් කෙනෙක් තරඟ බිමෙන් ඉවත්විය යුතු බවය.

රාජපක්ෂ මහතාට තරඟයෙන් ඉවත්වීමට ව්‍යවස්ථානුකූල ඉඩක් නැත. මක් නිසාද යත් ඔහු සිය හය අවුරුදු නිල කාලය අවසන්වීමට දෙවසරකට පෙර තරඟයට ඉදිරිපත් වන බැවිනි. ව්‍යවස්ථානුකූලව එසේ කළ හැක්කේ පදවියේ සිටින ජනාධිපතිවරයකුට පමණි. එසේ නම් තරඟ බිමෙන් ඉවත්විය යුත්තාත්, ඉවත්වීමට නිස්සාත් සරත් ෆොන්සේකා මහතාය.

දැන් අපි සරත් ෆොන්සේකා මහතාගේ සම්මුඛ සාකච්ඡාවට (අගෝස්තු කලාපයේ) හැරෙමු. කිසිම බුද්ධිමත් පුද්ගලයෙක් තමන් නොදන්නා දේ ගැන කතා නොකරයි. තමන් නොදන්නා ප්‍රශ්ණයක් ගැන කෙනෙක් විමසුවහොත් 'මම දන්නේ නෑ' කීමට ඔවුහු පසුබට නොවෙති. බාලයෝ (මෝඩ) නොදන්නා දේ ගැනත් පැන පැන කතා කරති.

ෆොන්සේකා මහතා 'අපූරු' ගණන් බැලිලි කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ජන්දදායකයන් එක්කෝටි හතලිස් ලක්ෂයක් ඇති බවත්, ඔවුන්ගෙන් පක්ෂ දෙකටම ජන්දය දෙන සංඛ්‍යාවට සමාන සංඛ්‍යාවක් ජන්දය නොදී සිටින බවත්, තමන්ගේ දේශපාලන පදනම වන්නේ ඒ ජන්ද සංඛ්‍යාව බවත් ෆොන්සේකා මහතා පවසයි.

මේ රටේ ජන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ ප්‍රතිශතය 1931 සිට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩිවී 1977දී එය 90% ඉම දක්වා ලඟ වූ බව (ලියාපදිංචි ජන්දදායකයෙක් නොවූ) ෆොන්සේකා මහතා නොදන්නවා විය හැකිය.

මේ ප්‍රතිශතය (ජන්දය ප්‍රකාශ කිරීම අනිවාර්ය වූ ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල හැර) විශිෂ්ඨ වාර්තාවකි. ජන්දය ප්‍රකාශ නොකළේ මළවුන්, රෝගීන් හා රටින් පිටව සිටි අය පමණි.

1977න් පසු ජන්දය ප්‍රකාශ කිරීම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩුවී එය 1988දී (ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට 'පින් සිදුවන්නට') 50% තරම් පහතට වැටුණි. එහෙත් 1994 සිට යළි ඉහළ යන ප්‍රතිශතය දැන් 80% ඉමට ලඟවී ඇත.

ෆොන්සේකා මහතා කරන හාස්‍ය ජනක ප්‍රකාශය ඩොලරය හා රුපියලේ විනිමය අනුපාතය පිළිබඳවය. නිදහස ලැබෙන විට ඩොලරයේ රුපියල් අනුපාතය රුපියල් 2/-ක් වූ බව ෆොන්සේකා මහතා කියයි. මා පමණක් නොව ආර්ථික විද්‍යාව ඉගෙන ගන්නා සාමාන්‍ය පෙළ ශිෂ්‍යයෝද මේ කතාව විහිළුවක් බව දන්නවා ඇත. නිදහස ලැබීමට පෙර සිට 1967 දක්වා ඩොලරයේ වටිනාකම රුපියල් 4යි ශත 71ක් විය. ඒ කාලයේ ඉන්දියානු රුපියල සහ ශ්‍රී ලංකා රුපියල එක සමානය. එහෙත් 1966දී ඉන්දියාව සිය රුපියලේ අගය 45%කින් අඩු කළේය. ඒ අනුව ඉන්දියානු රුපියලක වටිනාකම ශත 89 දක්වා පහත බැස්සේය. එසේ වුවද 1967දී අපේ රුපියල තවදුරටත් කෘතිමව තබාගත නොහැකි බව පෙනී ගියෙන් එදා පැවැති (එජාප) රජයද රුපියල අවප්‍රමාණය කළේය.

එදා සිට අපි පල්ලම් බැස්සෙමු. අද ඉන්දියානු රුපියලක් ලබාගැනීමට අපි රුපියල් 2.50ක් පමණ ගෙවිය යුතුව ඇත. මේ පල්ලම් බැසීමට බලයේ සිටි සෑම රජයක් මෙන්ම තිස් වසරක් තිස්සේ යුද්ධයෙන් සිදුවූ විනාශයද හේතුවූ බව නොරහසකි.

ෆොන්සේකා මහතාගේ බන්ධනාගාරගතවීම හෝ ඔහුට සමාව දීමේදී ප්‍රජා අයිතිය පිළිබඳ තීරණයක් නොගැනීම ගැන යමක් කීමට නුසුදුසු යැයි සිතමි. එසේ වුවද දේශපාලන සිරකරුවන්ට සමාව දීම පිළිබඳ (අද ෆොන්සේකා මහතාගේ ප්‍රජා අයිතිය ගැන සටන් පාඩ කියමින් පෙළපාලි යන) එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඇත්තේ අප්‍රසන්න වාර්තාවකි.

සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළියෙළ කිරීමේදී වාමාංශික නායකයන්ට බාධක ඇති කිරීමේ ඡේදයන් ව්‍යවස්ථාවට අඩංගු විය. ප්‍රධාන ඡේදය මෙසේය.
'මාස හයකට වැඩි දැඩුවම් ලැබිය හැකි වරදකට තුන්මසකට හෝ ඊට වඩා බන්ධනාගාරගත වූවකුට දැඩුවම් අවසන්වී සත්වසරක් යන තුරු පාර්ලිමේන්තුවේ අසුන් ගැනීමට නොහැකිය'

මේ තහනමට මුලින්ම ලක්වූයේ කොමියුනිස්ට් නායක දොස්තර එස්.ඒ. වික්‍රමසිංහය. ලංකාවේ පළමුවන වාමාංශික මන්ත්‍රීවරයා වූ දොස්තර වික්‍රමසිංහ මේ තහනමට අභියෝග කළේ ජනතාව අතරට යාමෙනි. 1947 පෙබරවාරි මාසයේ ආර්.සී. කන්නන්ගර මහතාගේ වියෝවෙන් පසු රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ මොරවක ආසනය පුරප්පාඩු විය. මේ අතුරු මැතිවරණයට ඉදිරිපත්වූ දොස්තර වික්‍රමසිංහ මහතා නිකුත් කළේ තනි පිටුවක ජන්ද ප්‍රකාශනයකි. ඒ පත්‍රිකාවේ පළහන් වූ එක වගන්තියකි. එය මෙසේය.

25 වන පිටට